

Barışlar gerçekleri yazmaya devam edecek

19.04.2020

Nurzen Amuran: Koronavirüs salgını hepimizi tedirgin eden büyük bir tehlike. Alınacak tüm önlemlerin şeffaf bir şekilde kamuoyu tarafından en ince ayrıntısına kadar bilinmesi, toplumun yöneticilerine güvenmesi, ancak bu güven ortamının da sağlanması zamanıdır. Bu nedenle siyasi mücadelelere bir süre ara vermek gerekir. Ortak akla ihtiyaç duyulduğu bir süreci yaşıyoruz. Alınacak her karar bilimin denetiminde olmalı, yönetenlerin de ve tüm sorumluların da bilime saygı göstermesi önceliktir. İşte böyle bir süreçte halkın doğru haber alma haklarına dokunmamak gerekir. Yani basın özgürlüğüne her zamankinden daha büyük bir ihtiyaç duyulmalıdır.

Sayın Utku Çakırözer, sizinle şu süreçte basınla siyaset, basınla iktidar arasındaki ilişkileri değerlendirelim. Önce yeni bir haber olduğu için Barış'larla ilgili gelişmeyi sormak istiyorum. Barış Terkoğlu, Barış Pehlivan ve Hülya Kılınç'ın, infaz düzenlemesinin hemen ardından yapılan tahliye başvurusunun red edilmesini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Utku Çakırözer: Öncelikle Odatv'nin kapatılması kabul edilemez bir hak ihlalidir. Bir haber nedeniyle günde bir milyonun üzerinde ziyaretçisi olan bir haber sitesinin tamamına Anayasa Mahkemesi kararlarına aykırı biçimde erişim engeli getirmek yani kapatmak çok büyük ihlal. Çok büyük de bir ayıp. Kapatma gerekçesi olan İçişleri Bakanlığı yazısı ayrı bir skandal. Hiçbir belgeye ve yargı kararına dayanmayan soyut tespitlerle BTK ve yargı üzerinde 'kapatın' baskısı kuruluyor. Hukuken yapılabilecek olan tek bir habere erişimi yasaklamak –ki o da haksız bir uygulama– iken, sitenin tamamını kapatmak, daha geçen yıl yargı reformunda alınan karara aykırı. AYM'nin Wikipedia ve sendika.org sitelerinin kapatılmasına ilişkin hak ihlali kararlarına aykırı. Odatv yine haberciliğine devam ediyor. Bu hukuksuzluğun derhal sona ermesi ve odatv.com sitesinin bir an önce açılması gerekir.

Meslektaşlarım Barış Terkoğlu, Barış Pehlivan ve Hülya Kılınç hakkındaki infaz düzenlemesi sonrasında yapılan tahliye talebinin jet bir biçimde reddine gelince; ortada büyük bir hukuk katliamı var.

Birincisi, daha önce çıkmış bir haberin yayınlanması ifşa anlamı taşımaz. Bunu sadece ben değil, MİT eski Müsteşar yardımcısı Sayın Cevat Öneş de söylüyor. Yani davanın hukuki gerekçesi çürük...

İkincisi, Barış Pehlivan ve Barış Terkoğlu, o MİT mensubunun cenaze görüntülerine ilişkin haberde, bırakın o şehidimizin kimliğini deşifre etmeyi, tam tersine olabildiğince kimliğini gizlemeye, ailesini, yaşadığı yeri gizli tutmaya özen göstermişler. Yani kanuna uymak için özel çaba harcamışlar. Buna rağmen bu yapılan büyük haksızlık.

Üçüncüsü, asliye cezalık bir davada aradan 45 gün geçmiş hala iddianame yok. Yapılacak iddianame bir haberin MİT Kanununa aykırılığına ilişkin iddiadan ibaret. Ama yok. Savcı bir türlü iddianamesini yazmıyor. Tüm Türkiye bu olayı konuşuyor. Haksızlığın boyutu TBMM'de, televizyonlarda, gazetelerde internet sitelerinde sosyal medyada belki yüz binlerce defa dile getiriliyor. Ama yaşatılan mağduriyet savcının umurunda değil.

Dördüncüsü Meclisten çıkan infaz düzenlemesine göre, Barış'lar, Hülya Kılınç, Murat Ağirel, Ferhat Çelik, Aydın Keser hüküm giyseler bile cezaevine girmeyecekler. Bu yüzden avukatlar kanun yürürlüğe girer girmez tutuksuz yargılanma yönünde tahliye istedi. Bir aydır Barış'ların diğer tahliye taleplerine yanıt bile vermeyen mahkemenin bu kez jet biçimde ret

yanıtı vermesi dikkat çekici.

Beşincisi bu meslektaşlarımızın cezaevine konmalarından bu yana, hücrede tek başlarına tutulması. Cezaevi yönetimine, Adalet Bakanına defalarca çağrıda bulunduk. Tecrit ayrı bir cezalandırmadır, insan hakkı ihlalidir. Ama hala bu kötü muamele sürüyor.

Barış'ları 19 ay haksız hukuksuz Silivri'de tutan Ergenekon kumpasçılarında ne farkı var bu yaşatılanların? Eksiği var fazlası yok. O FETÖ'cüler bile böyle bir tecrit uygulamamıştı. Yalan da olsa, uydurma da olsa bir iddianame yazabilmişlerdi. Ki sanıklar o yalanları kumpasları ortaya koyabildiler. Şimdi hala iddianame yok. Neyi bekliyor savcı? Yarım günde yazılacak iddianameyi kim, neden bekletiyor?

Hiç mi ders alınmadı Balyoz, Ergenekon kumpaslarıyla karartılan hayatlardan, kaybettiğimiz vatanseverlerden.

Barış'lar, Hülya, Murat, Ferhat ve Aydın derhal tahliye edilmeli ve bu hukuk ve demokrasi ayıbı derhal son bulmalı. Odatv sitesi de daha fazla hak ihlali yapılmadan derhal açılmalıdır.

Amuran: Bizim beklentimiz de bu. Mart ayına yönelik basın raporunu hazırlarken basın özgürlüğünün ne durumda olduğuna gördünüz. Aldığınız sonuçlarda iktidar bilgilendirme haber alma ihtiyacı duymuyor mu? Bu ihtiyacı kimler duyuyor? Mart ayı basın yargılamaları açısından yoğun geçen bir ay mı oldu?

Çakırözer: Türkiye'deki ifade özgürlüğünü değerlendirebilmek açısından her ay basın raporunu hazırlarken bütün süreci, geçmiş aylardaki birikimimizi gözden geçiriyoruz. Mart ayında salgın nedeniyle ertelenen davalar olmasına karşın 20 gazeteci hakim karşısına çıktı, en az 22 meslektaşımız gözaltına alındı ve 9 gazetecinin de tutuklandığına şahit olduk. Yani Mart ayı gazeteciler için yine gözaltılar, tutuklamalar ve yargılamalar ile geçti.

Her geçen ay Türkiye'nin basın ve ifade özgürlüğü sıralamasında nasıl adım adım geriye gittiğini anlatmaya çalışıyoruz. Gazetecilerin sadece haberleri nedeniyle nasıl hedef alındıklarını, iktidarın sopası haline dönüşen mahkemelerde nasıl halka gerçekleri anlatmaya çalıştıklarına ilişkin savunmalarını gözlemliyoruz. Hem gazeteci dayanışmasını büyütmeye hem de halkın haber alma hakkını savunmaya çalışıyoruz.

Medya ve iktidar ilişkisine geldiğimizde ise basın tarihimizde eşî görülmemiş kocaman bir kara bulutun son yıllarda gazeteciler üzerine bırakıldığını görüyoruz. Türkiye içinde bulunduğu ekonomik kriz, işsizlik ve her an değişen bölgesel dengelerle kritik eşiklerden geçerken halkın gerçek bilgiye ulaşmasının önemi katlanarak artıyor. Ancak tam da bu noktada iktidar da bu gerçeklerden korkarak gazetecileri hedef alıyor.

Son örnekler, iktidarın haber alma hakkına ve basın özgürlüğüne nasıl baktığını çok iyi anlatıyor:

1- OdaTV'nin hukuksuz kapatılması. Meslektaşlarımız Barış'ların Hülya Kılınç'ın, Yeniçağ'dan Murat Ağirel'in, Yeni Yaşam'dan Ferhat Çelik'in, Aydın Keser'in adaletsiz biçimde hala cezaevinde tutuluyor olması,

2- FoxTV'ye, HalkTV'ye, Tele1'e getirilen program durdurma ve para cezaları,

3- Cumhurbaşkanlığı bürokratlarının Boğaz'daki kaçak inşaatlarını yazan, 103 yurttaşımızın canını alan 10 Ekim Gar Katliamının önlenbilmesi konusunda ihmali olan emniyet görevlilerini yazan muhabirler Hazal Ocak, Alican Uludağ ve gazete yönetimlerine açılan davalar.

İktidarın halini bundan daha iyi anlatan örnekler olamaz. Yani yapana değil yazana dava, yazana ceza. Böyle demokrasi olmaz, böyle hukuk devleti olmaz.

Amuran: Barış Terkoğlu ve Barış Pehlivan'a ben "genç duayenler" adını takmıştım. Çok genç yaşlarda gazetecilik mesleğine önemli katkıları oldu. Geçtiğimiz günlerde Cumhuriyette kendileriyle yapılan bir röportajda Barış Pehlivan, "Bir gazeteci olarak benim derdim; devlet içerisindeki illegal örgütlenmeleri ve onların bu topraklara nasıl ihanet ettiklerini ortaya çıkarmak" demişti. Siyasi iktidarın da ortak kaygısı değil mi bu mücadele... O zaman sizce Barış'lar

neden içerde?

akırözer: Lafı hiç dolaştırmadan söyleyeyim. Barış Pehlivan, Barış Terkoğlu ve Hülya Kılınç ile Odatv, AKP iktidarıyla FETÖ'nün el ele olduğu, amaç birliği içinde olduğu dönemde, korkmadan bu ikilinin yargıyı ellerine alarak ülkeye ve devlete yaptıkları olağanüstü hasarı hiç korkmadan çekinmeden yazmışlardı.

AKP, FETÖ birlikteliğinin bozulmasından sonra ise tek adam yönetiminin etkisindeki yargının bağımsızlığını nasıl yitirdiğini, FETÖ davalarında yaşanan kirli ilişkileri öyle iddia falan değil belgeleriyle anlattıkları için hedef alındılar.

Mesele bir cenaze haberi meselesi değil. Biraz önce dediğim gibi, MİT'in eski müsteşar yardımcısı Cevat Öneş bile geçtiğimiz günlerde Sözcü Gazetesine verdiği demeçte **"Odatv'nin ve diğer yayın organlarının yaptığı ifşa değildir. MİT Kanunu kapsamına girmez"** demişti.

Hal böyleyken Barışları ve diğerlerini cezaevinde tutmak büyük bir adaletsizlik...

Barışlar, yüz milyonlarca liralık havuzlarla, kamu bankalarından alınan kredilerle medyanın yüzde 90'ını ele geçirmiş tek adam yönetimine ve emrindeki binlerce kişilik troll ordusuna karşı, sadece ve sadece gerçekleri anlatarak, halkı haberdar ederek dimdik karşısında durmakta. İşte bunun için hedef alındılar.

Barışlar gibi mesleğine sadık, dürüst, namuslu gazetecilerin anlattığı gerçekler halka ulaştığıa, iktidarın tüm yalanları koca bir balona dönüşüyor. Ya patlayacak ya da hızla sönecek. Bunu kaybetmek istemedikleri için de yine yeniden gazetecileri hedef alıyorlar.

Barışlar, 9 yıl önce yapılan operasyonla FETÖ'cü polisler ve savcıların kurguladığı kumpas ile yine tutuklanmışlardı. Gerekçeleri bile benziyor. MİT müsteşarının İmralı ziyaretini haber yapmak! Şehit cenazesi haberi vermek vs... Onlar o gün de bugün de halkın gerçekleri öğrenmesi için mesleklerini yapmaya çalıştı. İşte Barış'ların da tutuklanmasının temel nedeni bu... Yani gerçekler karşısındaki ısrarları. Yılmadan, usanmadan, iktidarın ceberrutluğuna ve cezaevi tehdidine boyun eğmeden gerçeklerin peşinden koşmaları.

Amuran: Gazeteci gerektiğinde sorunlara ışık tutarak yol gösterici de olur. Barış'ların yazdığı Metastaz adlı kitap FETÖ mücadelesinde çok ama çok önemli bir vurgunu ortaya çıkardı. Suç olmayan bir haberi bahane ederek tutuklanan bu genç araştırmacıları hangi siyasi kesimin daha çok desteklemesi gerekirdi?

akırözer: Barışlar, geçmişte nasıl ısrarla devlet içinde örgütlü FETÖ'nün ipliğini pazara ıkardılarsa, kanserli dokunun vücudu nasıl sardığını anlattılarsa, nasıl yargıyı siyasallaştırdığını anlattılarsa; bugün de aynısını yapıyorlar.

Bugün de iktidarı tek başına elinde tutan sarayın içindeki ekipleşmeleri ve bu ekiplerin yargıya müdahalelerini yazıyorlar.

Geçmişte tüm desteği verdikleri FETÖ için çıkar ortaklığı bitince **'kandırılmışız'** diyen kesimin aslında bugün Barışlara kulak vermesi lazım. Metastaz'da, Odatv'de ve Cumhuriyet'te (Barış Terkoğlu aynı zamanda Cumhuriyet Yazarı) yazdıklarına dikkat kesilmeleri, kendi ilerinden çıkan bu yeni eteciklere dur demeleri lazım.

Ama aynı geçmişte olduğu gibi büyük bir vurdumduymazlık içindeler.

İstanbul Adliyesinde olanlar, yargı üzerindeki baskılar, FETÖ borsaları, Cumhurbaşkanının avukatlarının davalardaki olağan dışı rolü ve bunun gibi birçok vahim iddia var. Bunlara kulak tıkamak, bunları gündeme getirenleri hapse atmak yerine tam tersine geçmişten ders alarak benzer hataları şimdiden önlemek lazım. Tek adam ve çevresi bunu yapmıyor, yapamıyor.

O zaman bu ülkede CHP'lisi, İyi Partilisi, Saadetlisi HDP'lisi, partilisi partisizi demokrasi istiyoruz diyen tüm kesimler, Barışların özgürlüğünü savunmalıdır.

Gazetecileri desteklemek için herhangi bir kesimden olmanıza da gerek yok aslında. Niyetiniz haber almak ve gerçekleri

öğrenmek olsun yeter. Siyasi görüşünüz ne olursa olsun, herkesin zihninde biçimlendirdiği doğruları farklı olsa da gerçekler tektir. Bu yüzden de Türkiye'nin bir an olsun iyiliğini düşünen her yurttaşın Barışlar'ı, haberleri gerekçe gösterilerek tutuklanan bütün gazetecileri desteklemesi ve savunması gerekiyor.

Amuran: Gerçek demokrasilerde gazetecinin muhalif olması bir kazanım olarak değerlendirilir. Bir anlamda gazetecinin gerektiğinde muhalif olma becerisi gazetecilik mesleğinin özelliği değil midir?

Çakırözer: Gerçek demokrasilerde 'muhalif gazeteci' diye bir şey yoktur. Çünkü gazeteciliğin doğasında zaten iktidara karşı kamunun yani halkın çıkarını korumak vardır, şüphe, iktidarı sorgulama vardır. Gerçek bir demokraside özgür basın kamunun çıkarını koruyan bir ayna görevi görür. Siz doğruysanız, halkın yanındaysanız doğru gösterir, eğri iseniz de eğri gösterir. Ve o demokrasilerde iktidar 'Beni neden eğri gösterdin' diye basını hapse atmaz. İşinden attırmaz. Onun öldürülmesine, yaralanmasına sessiz kalmaz. Tam tersine gazetecinin haberinden, eleştirisinden, yorumundan faydalanmak için çaba harcar.

Türkiye'de maalesef her dönem özgür basın eleştirilmiştir. Ama hiçbir dönem basın üzerinde bu kadar büyük baskı olmamıştır. Basın özgürlüğünün, halkın haber alma hakkının bu kadar ayaklar altına alındığı hiç olmamıştır

Amuran: Biraz da İnfaz Yasasıyla getirilen yeni düzenlemelere değinelim: Genel anlamda, İnfaz yasalarında öne çıkan ilkeler vardır: İnfaz yasaları adil bir uygulamayla herkesi kapsayan bir ilkeler bütünü olmalıdır ve vicdanları rahatsız etmeyecek bir önlem paketi niteliğini taşımalıdır. Tartışma yaratan son yasa düzenlemelerinde, bu ilkeler gözetildi mi, eleştirdiğiniz noktalar neler?

Çakırözer: İnfaz meselesi bugünün sorunu değil. Türkiye'de son 10 yılda adalet terazisinde bilinçli olarak yaratılan dengesizlik, adil yargılanma hakkının yoksunluğu, masumiyet karinesinin unutulması, uzun ve keyfi tutukluluk işlemleri kapasitelerinin üzerinde doldurulan cezaevlerini yarattı. Tabii işin bir de sosyo ekonomik boyutu var. AKP'nin neoliberal politikalarının derinleştiği yoksulluk, işsizlik ve gelir dağılımındaki dengesizlik de cezaevlerinin dolmasına neden olan toplumsal gerilimlerin en büyük sebebi.

İktidar bloğu içinde pazarlık konusu olan bu kısmi af düzenlemesi, salgın günlerinde apar topar yeniden gündeme sokuldu.

Ama çıkan haliyle büyük eşitsizlikler, adaletsizlikler içermekte, vicdanlarda yerini bulmamakta. Sırasıyla sayalım:

-Bir af düzenlemesi olmasına rağmen Meclisten beşte üç çoğunlukla çıkmadığı için Anayasamıza aykırıdır.

-Eşitlik ve adalet ilkelerine aykırı olduğu için anayasayı ihlal etmekte. Cezaevlerinde insan hakları ile bağdaşmayan koşullarda yaşayan binlerce insan salgından ölmesin diye hazırlanan düzenlemede, bir kesimin yaşam hakkı korunurken, diğer kesimlerin yaşam hakkı açıkça ihlal ediliyor.

-90 bin hükümlü bu düzenlemeden yararlanırken, on binlerce hükümlü kapalıdan açık cezaevlerine geçerken; henüz suçlulukları dahi kesinleşmemiş on binlerce tutuklu cezaevlerinde salgın ve ölümle baş başa bırakılmakta. Bu en büyük eşitsizliklerden biri.

-Rüşvet, gasp, uyuşturucu, yaralama, ölümüne neden olma gibi suçlardan hüküm giyenler, yani kişilere yönelik suçlardan hüküm giyenler affedilirken; devlete yönelik suçlar dediğimiz siyasi suçlar konusunda hiçbir adım atılmaması büyük eşitsizliktir. Eline taş dahi almamış sadece düşünceleri, sözleri, konuşmaları nedeniyle cezaevinde tutulan Barışlar gibi Murat Ağırel gibi gazetecilerimizin, Selahattin Demirtaş gibi İdris Baluken gibi siyasetçilerin, Osman Kavala gibi sivil toplum kurucularının aylar yıllar süren tutukluluklarının sürüyor olması hem hukukun terazisine sığmıyor. Hem de vicdanları sızlatıyor.

-İktidarın 'kadına şiddet ve cinsel suçlar ile uyuşturucu suçları kapsam dışı bırakıldı' söylemi de doğru değil. Son dakika

önergeleriyle bu suç kategorisindeki binlerce hükümlünün de açık cezaevine geçiş ve ev izni gibi imkanlardan faydalanmasının önü açıldı. Bu adaletsizliklere toplum isyan ediyor.

Amuran: Sizin de dediğiniz gibi getirilen yeni düzenlemelerin sadece adli suçları ilgilendirmesi yasanın genel ve objektif özellikleri açısından eşitlik ilkesine aykırılık taşıdığını ortaya koymaktadır. Yasa için Anayasa Mahkemesine başka hangi gerekçelerle başvuracaksınız?

Çakırözer: Öncelikle bu konuda Genel Başkanımız Sayın Kemal Kılıçdaroğlu'nun söylemleri çok net. Biz toplumun genelini ilgilendiren bir düzenlemede en geniş mutabakatın sağlanmasını savunduk. Komisyon ve Genel Kurul sürecinde de bunun bir af düzenlemesi olduğunu belirterek nitelikli çoğunlukla geçirilmesi gerektiğini vurguladık. Oylama sonucu bu çoğunluğa sahip değiller.

Kapsama ilişkin de duruşumuz net:

Terör örgütü üyeleri, vatandaşını öldüren, askerimizi polisimizi şehit edenler ile 15 Temmuz kanlı darbe girişiminin sorumluları için bir af getirilemez.

Kadın öldürenlere ve cinsel suçlara af tanınmasına karşıyız.

Ama elinde bıçak olan çıkarken, rüşvet alan çıkarken, elinde kalem olan ve bunları yazanların cezaevinde kalmasına şiddetle karşıyız.

CHP'nin kırmızı çizgilerini aşan, önerileri ve uyarılarını kapsamayan bu düzenlemenin eşitlik ilkesini ihlal ettiği ve Anayasaya aykırı olduğu konusunda netiz. Ancak iktidar bloğu yine muhalefeti dinlemeyerek kendi bildiğini okumayı seçti. Bu düzenlemenin adil olmadığı, ciddi adaletsizlikleri barındırdığı konusunda sadece biz değil Türkiye'nin en saygın hukukçuları da görüşlerini dile getirdiler.

Yani başvurumuzun esasını oluşturan taleplerin başında eşitlik ve adalet ilkeleri gelecektir.

Amuran: Teröre karşı yasal önlemlerin sınırları genişletilerek "Terör örgütü üyesi olmamakla beraber..." diye başlayarak terörle iltisaklı görülenlerin yargılanması düzenlemesi çok geniş anlamda değerlendirildi. Başta sizin de belirttiğiniz gibi gazeteciler olmak üzere bilim adamları, aydınlar, sivil toplum temsilcileri avukatlar bu düzenleme çerçevesinde tutuklandı ve bir kısmı hüküm giydi. Siyasi iktidar bu kesimi neden yok sayıyor, tedirginliklerinin sebebi nedir?

Çakırözer: 18 yıllık AKP iktidarı ve son dönemdeki tek adam yönetiminin iktidarda kalma yöntemi belli. Muhaliflerini terör, ihanet gibi temelsiz, asılsız suçlamalarla damgalamak...

Bunu yaparken kendi sözleriyle, yaptıklarıyla çelişmekten de hiç çekinmiyorlar.

Mesela daha birkaç yıl önce yine siyasi tutukluların durumu söz konusu olduğunda terör tanımı için '**cebir ve şiddet kullanma**' şartını koyan kendileriydi.

Şimdi içeride yatan yüzlerce siyasi tutuklunun durumuna bakın. Hiçbiri bu koşula uymuyor...

Osman Kavala eline taş mı almış? Demirtaş, Balüken konuşmaları dışında cebir ve şiddet nerede?

Ya da yargılamaları tamamlanırsa bu maddeden yani örgüte üye olmamakla beraber destek ya da propaganda suçlamalarından yargılanan isimler var. Cumhuriyet'in eski yazar çizerleri var mesela. Karikatürist Musa Kart, yazar Hikmet Çetinkaya, gazeteciler Murat Sabuncu Ahmet Şık, avukatlar Akın Atalay, Mustafa Kemal Güngör.. Bunların hangisi cebir ve şiddet koşuluna uyuyor. İddianame tamamen manşetler, haberler yorumlar üzerine.

Benzer biçimde Sözcü Gazetesini, yöneticisi Metin Yılmaz'ı, yazarları Emin Çölaşan ve Necati Doğru'yu, muhabiri Gökmen Ulu'yu siz nasıl terörist diye mahkum edebilirsiniz? Hani cebir hani şiddet?

Peki o zaman neden hedef alıyorlar Odatv'yi, Cumhuriyet'i, Sözcü'yü, Birgün'ü, Evrensel'i..

Çünkü korkuyorlar. Çünkü yaptıklarının bilinmesinden, gerçeklerin yazılmasından korkuyorlar.

AKP ve tek adam iktidarı güncel siyasi ihtiyaçlarına göre yargıyı yönlendiriyor. Beş yıl önce çözüm süreciydi. Bir dönem FETÖ'nün devleti ele geçirme süreciydi. Şimdi MHP ile kol kola olma süreci. Kendi geleceklerine tehdit olarak gördükleri akademisyenleri, aydınları, insan hakkı savunucularını, gazetecileri, yurttaşları yargı eliyle susturmak sindirmek istiyorlar. Kimse eleştirmesin, kimse bize muhalif olmasın diyerek geldikleri noktada arzu ettikleri dikensiz gül bahçesine ulaşmak için yargıyı kullanmaktan da çekinmiyorlar.

Ama başaramayacaklar. Bu ülkede kim susarsa sussun, sayıları az da kalsa Barışlar gibi gazeteciler, Odatv gibi, Cumhuriyet, Sözcü, Birgün gibi gazeteler gerçekleri yazmaya, halkı haberdar etmeye devam edecek.

Amuran: Siyasi suçlardan tutuklanan veya mahkum olanlar için getirilecek infaz düzenlemeleri siyasi bir barış ortamı için bulunmaz bir fırsat olamaz mıydı, ortak akla ihtiyaç duyduğumuz bir dönemde bir kazanım değil midir?

Amuran: Bu infaz düzenlemesi, ihtiyacını tüm kesimlerin hissettiği '**toplumsal barışın**' tesisi için bir fırsat olabilirdi ama tam tersi yapıldı. "**Cezaevlerini boşaltalım**" düşüncesiyle bir kesimin yaşam hakkı korunurken "**cezaevinde düşünce suçluları kalsın**" düşüncesiyle de diğer kesimin yaşam hakkı ihlal edildi.

Maalesef "**düşünce suçluları**" salgına karşı ölümle yüz yüze bırakıldılar.

Zaten düşündükleri, konuştukları yazdıkları için cezaevine konarak mağdur edilmişlerdi, özgürlüklerinden mahrum bırakılmışlardı. Şimdi bu gazeteci, avukat, siyasetçi, ve insan hakları savunucuları ikinci ve büyük bir haksızlıkla karşı karşıya bırakıldı.

Bırakın toplumsal barışı sağlamayı, daha kötüsüyle karşılık verdiler. Meclisteki görüşmeler sırasında yapılan değişikliklerle MİT Kanununa muhalefet suçları infaz indirimi kapsamı dışına çıkarıldı. Yani, cezaevinde Barışları ve diğer tutuklu 4 gazeteciyi hedef olan, onlara özel düzenleme yapıldı. Bu, "**düşünceyi, haberi ne olursa olsun cezaevinde tutalım**" düzenlemesidir. En hafif tabiriyle adaletsizliğin misliyle arttırılmış halidir.

Amuran: Coronavirüs salgını bazı kısıtlayıcı önlemler için kapı araladı. Siyasi kaygılarla basına yönelik farklı kararlar alınmaya başlandı. Resmi ilan ve reklam yayınlama hakkı bulunmayan gazetelerin Ceza infaz kurumuna kabul edilemeyeceğine ilişkin düzenlemeye neden ihtiyaç duyuldu?

Çakırözer: Tek adam yönetimi Basın İlan Kurumunu tarihi misyonundan çıkarıp özgür basın üzerinde sopa gibi kullanıyor. İnfaz paketinin içine konan bu madde de bunun bir başka kanıtı. Basın İlan Kurumu savcı değil mahkeme değil. Ama bir süredir gazetelere haberlerin başlıkları, içerikleri nedeniyle ağır ilan vermeme cezaları (7 gün, 15 gün vs) uygulamaya başladı. Altı ay süreyle ilan vermediğinde de o gazete tamamen ilan ambargosu altına giriyor. Şimdi infaz paketine konan madde ile ilan ambargosu altına giren bu gazeteler cezaevine alınmayacak. Bu antidemokratik bir uygulamadır. Basın İlan Kurumunun görevi belli. Kamu ilanlarını gazetelerin tirajlarına göre adil biçimde dağıtmak. Yani kurumun amacı gazeteleri yaşatmak. Ama bir süredir uyguladıkları ilan ambargoları ve şimdi çıkan bu düzenleme ile tam tersine özgür basını bitirmek, susturmak için uğraşiyor. Bu kabul edilemez. Basın İlan Kurumu, bir an önce gerçek görevine geri dönmeli. Bu salgın döneminde hem yerel hem de ulusal gazetelerin BİK'ten çok büyük beklentileri var. Çünkü tirajlar çok düştü. Hele sokağa çıkma yasağı olunca gazeteler dağıtılamıyor bile. Gazeteler büyük mali krizin içinde. O zaman BİK cezaevi jandarmalığına soyunacağına, gazetelerin tümünün yaşamını sürdürmesi için gayret içinde olmalı. Bazı attıkları adımlar var. Ama çok yetersiz. Hem yerel hem de ulusal bazda ihtiyaç büyük. Bir an önce kendi misyonunun gereğini yapmalı.

Amuran: Bir de Meclisin durumunu değerlendirelim: Meclis'de AKP-MHP ortaklığıyla muhalefetin verdiği yasa önerileri sürekli reddediliyor. En çarpıcı örnek ise en son AKP ve MHP oylarıyla Sağlıkta Şiddet Yasa Teklifininin reddedilmesi.

Hemen akabinde siyasi iktidarın aynı amaçla hazırladığı yasa teklifinin meclise getirilmesi. Bu ne anlama geliyor? Bu muhalefeti yok saymak değil midir, iki öneri arasında ne fark vardı?

Çakırözer: Tek adam rejimine geçilmesinin ardından maalesef parlamentonun etkinliği azaldı. Bu bilinçli biçimde yapıldı. Türkiye'nin birçok sorunu çözüm bekliyor ve aslında TBMM bunların çözümü için en ideal yer. Ama iktidar kanadı hiçbir kanunu muhalefet ile sivil toplum ile görüşerek danışarak çıkarmıyor. Ben yaptım oldu mantığı. Bu bakış açısı doğrultusunda muhalefetten gelen tüm önerilere ne kadar yerinde ne kadar elzem olursa olsun 'hayır' deme alışkanlığı yer etti.

Bakin birlikte neleri konuşalım araştıralım demişiz, yasa çıkaralım demişiz:

Asgari ücretten verginin kaldırılması, Emniyet memurlarına 3600 ek gösterge, emeklilikte Yaşa Takılanlar, Çorlu Tren Kazasının araştırılması, FETÖ Siyasi ayağının araştırılması, Türk Telekom Zararları, Çiftçi borçlarının ertelenmesi ve daha neler neler. Sağlıkta Şiddet Yasası da defalarca getirdiğimiz konu. Bizim, İyi Parti ya da HDP'nin getirdiği hiçbir öneriye, yasa teklifine destek verilmedi.

Sağlıkta Şiddette de böyle oldu. Biz kanun teklifi verdik. Reddettiler. Kamuoyu tepkisi karşısında bir hafta içinde kendileri getirmek zorunda kaldılar.

Parlamentoda uzlaşmıyorlar ama kamuoyu taleplerimizin haklılığına destek verince kendileri hayata geçirmek zorunda kalıyor.

Sağlıkta şiddet yasası bizim zorlamamızla böyle çıktı. CHP, diğer muhalefet partileri ve toplumsal muhalefetin başarısı bu.

Taşeron sisteminin kalkması başta Genel Başkanımız ve parti yöneticilerimiz olmak üzere CHP ve diğer tüm muhalefetin ısrarı sonucu gerçekleşti.

Emeklilere iki dini bayramda ikramiye verilmesi yine CHP sayesinde.

Asgari ücretin artırılması, düşük emekli maaşlarının yükseltilmesi hep Genel Başkanımızın üzerinde ısrarla durduğu ve kamuoyu ile paylaştığı konulardı. Bizim için önemli olan geniş halk kesimlerinin beklentilerinin bir an önce ve tam anlamıyla karşılanması.

Biz istedikçe adım atıyorlar ama hep gecikmeli ve eksik hayata geçiriliyor adımlar. İşte taşeron düzenlemesi eksik. Emekli maaşları insanca yaşamaya yetmiyor, ikramiyeleri yetersiz.

Keşke tüm bunlar iktidar muhalefet işbirliği içinde geçirilse. Hem eksikleri beraber gideririz, hem de topluma iktidar ve muhalefetin memleket meselelerinde bir araya gelebildiğini gösteren çok önemli bir mesaj verebiliriz.

Amuran: Coronavirüs salgını, sosyal devletin gereği olan sağlık ve eğitimin devlet denetiminde olmasının, işsizlik sorununun çözümünün, çalışanların haklarının korunmasının ne denli önemli olduğunu ortaya çıkarmadı mı?

Çakırözer: Küresel salgının boyutları büyüdükçe, ABD ve Avrupa ülkeleri başta olmak üzere devletlerin ekonomik sistemleri ve "sosyal devlet" kavramının daha çok tartışılmaya başlandığı bir gerçek. İnsanlar yaşadıkları sorunlar karşısında ürettikleri değer ve devlete aktardıkları vergilerin nasıl kullanıldığını ve kriz anında nasıl hizmete uzak olduklarını değerlendirerek AB ülkelerinden başlayarak yükselen sağ popülist yönelimi de sorgulamaya başladı. Burada karşılaştığımız temel odak da "sosyal devlet." Salgından etkilenen insan sayısının dünya genelinde iki milyonu aştığı, ölüm sayısının her geçen gün arttığı düşünüldüğünde; insanların ödedikleri vergilerin peşine düşmesi gayet doğal. Gelir dağılımındaki eşitsizlik arttıkça, en temel ihtiyaçlar olarak sağlık ve eğitim harcamalarına ayrılan bütçeler ile silah sanayi ve batık şirketleri kurtarmak için yapılan yatırımlar da ciddi tartışma konusu haline dönüştü.

Türkiye ölçeğine döndüğümüzde ise biz CHP olarak salgından önce ne diyorsak yine onu söylüyoruz:

Güçlü bir “sosyal devlet”! Gelir dağılımındaki adaletsizliğin en aza indirildiği, kriz anlarında yurttaşlarına IBAN gönderen değil destek olan, dezavantajlı gruplara desteği devletin sırtına yük değil görev olarak gören, iktidarın ve sermayenin değil halkın ihtiyaçlarına göre bir bütçe planlaması yapılması gerektiğini düşünüyoruz.

Peki sosyal devlet neden önemli? Türkiye’de pandemi ilan edildiği andan itibaren en temel uğraş salgının geniş kitlelere bir anda bulaşmasının önlenmesi ve yeterli olmayan sağlık sisteminin bir anda çökmesinin engellenmesi. Çünkü diğer ülke örneklerinde sağlık sistemi hızla çökenlerde salgın ciddi bir felakete dönüştü. Buradaki telaş sağlık sistemimizin yurttaşlarımızın ihtiyaçlarına göre şekillenmemiş olması. Yıllardır eleştirmemize karşın sağlığa ayrılan bütçeyi gidip şehir hastanesi inşaatlarına ve bunları yapan özel şirketlere kira olarak aktarmayı seçtiler. Sağlık temel devlet görevidir ve siz hasta insanları müşteri gibi göremezsiniz. Müşteri gibi görerek sağlık sistemini insanların parasına göre hizmet alacağı özelleştirme hedefleri ile değerlendirirseniz her adımda yaşayacağınız kriz daha da büyüyecektir.

Eğitim boyutunda okullarına ara verilen 18 milyon ilk ve orta kademe öğrencisi ile 7 milyonun üzerinde üniversite öğrencisinin ve ailelerinin çok büyük sıkıntıları var. Onların eşit şekilde eğitim imkanlarına ulaşmasını sağlamamız gerekiyor.

Ama Türkiye’nin geleceği olan çocuklarımıza yeterli yatırımın yapılmadığını görmek çok üzücü. Çünkü Milli Eğitim Bakanlığı bütçemizin yüzde 90’ı sadece maaşlara ayrılıyor. Diğer mecburi harcamaları düşüğümüzde ise eğitime yaptığımız yatırım yüzde 5’i bulmuyor. Bununla da yine halkın değil, iktidarın tercihlerine göre okul yapımının gerçekleştirildiğini görüyoruz. Öğrencilerimizin salgın döneminde de mağdur edilmemesi için CHP olarak yasa teklifleri hazırladık ve yaşananlara ilişkin soru önergeleri ile konuyu yakından takip ettiğimizi ilettik. Türkiye’nin geleceği olan çocuklarımız için devletimizin her türlü fedakarlığı yapması gerektiğini düşünüyoruz.

Amuran: Bir de son yıllarda mantar gibi türeyen hurafeye inanan her derde dinde çare arayan batıl inançlıların bilimden yardım istemeleri önemliydi. Sözelimi bugünden sonra bütçeden en büyük payın artık, bilime eğitime sağlığa ayrılması gerekir, ne dersiniz?

Çakırözer: Bu soru bir önceki “sosyal devlet” tartışmasından bağımsız değil aslında. Türkiye’de devletin sağlayamadığı güvence nedeniyle yurttaşlar, önleri açılan din bezirganlarından medet umuyor.

Bakın bu din bezirganları şu salgın ile mücadelede bile bilim yerine hurafelerle meşgul. ‘Şu duayı şu kadar okursan, şu muskayı taşırsan virüs bulaşmaz’ vs gibi akıl ve bilimden uzak yaklaşımlar. Tabi ki inanç dünyamız önemlidir. Ama böylesine büyük bir salgınla mücadelede öncelikle bilime ve hekimlere kendimizi emanet etmeliyiz.

İnsanlarımızın sıklıkla bu hurafelere inanmasa da kişisel çıkarları için peşinden koşması da aslında konunun daha vahim boyutu. Çünkü AKP döneminde devlette, kamu ihalelerinde ve neredeyse bütün sektörlerde liyakat, dürüstlük, adalet ve şeffaflık ilkelerinin yerine tarikat cemaat ilişkileri, çıkar ilişkileri egemen oldu. Bunun en ciddi sonucunu da işte 15 Temmuz’da kanlı bir darbe girişiminde yaşadık. Bu tablodan hala ders alınmadığı da bir başka gerçek...

Ancak salgın döneminde görüldü ki, kimseyi aldığı milyarlık ihaleler, milyonluk arabalar ve din tüccarlarının uydurmaları kurtarmayacak. Tek çıkar yol akıl ve bilim yolu, yetiştirdiğimiz bilim insanları. O yüzden son dönemde hiç olmadığı kadar ‘Bilim Kurulu ne diyor’ diye sorulmaya, bilimin önerdiklerine uyulmaya başlandı.

Biz CHP olarak krizin başından beri devletin attığı her adımda bilim kurullarının kurularak önerileriyle hareket edilmesi gerektiğini savunduk. Sadece pandemi için değil neredeyse toplumumuz ilgilendiren her konuda aklın, bilimin doğrultusunda hareket edilmesi karar alınması gerekli. İstanbul’daki 3. Havalimanı, HES’ler, Kanal İstanbul Projesi, termik santraller, şeker fabrikaları, demiryolları, gıda üretimi ve çiftçimizin durumu ve daha birçok diğer toplumsal sorunlarda çözüm bilimdedir, ortak akıldadır.

Amuran: Sayın Çakırözer yapıcı yol gösterici eleştiriler yaptınız ve önerilerinizi de eklediniz. Bu güzel söyleşi için

teşekkür ederiz.

Çakırözer: Ben teşekkür ederim.

Nurzen Amuran

Odatv.com

Nurzen Amuran

Diğer Yazıları

Türkiye bunu ödemek zorunda kalacak

05.12.2021

Merkez Bankası bu talimata uymasaydı...

28.11.2021

Egemen Bağış'ın Büyükelçi tayin edildiği kurum, nasıl adil olmaktan söz edebilir

21.11.2021

Kumpas davaları olmasaydı FETÖ 15 Temmuz'a cesaret edebilir miydi

14.11.2021

Erdoğan'ı destekleyerek koltuklarını koruma derdine düştüler

07.11.2021

Artık "vakıf" dendiğinde akıllara kara para geliyor

31.10.2021

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

